

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 6.11.2014
Čj. MSP-800/2013-OD-SPZ/19

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obviněný Z. H. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

1. tr. spis Krajského soudu v Brně, sp. zn. 1 T 10/2006 (7 balíků)
2. tr. spis Okresního soudu v Uherském Hradišti, sp. zn. 1 T 295/2005 (1 balík)
3. tr. spis Městského soudu v Brně, sp. zn. 2 T 252/2008 (1 balík)

Podle § 266 odst. 1, 2 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného Z. H.

stížnost pro porušení zákona

proti výroku o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 2. 12. 2012, sp. zn. 1 To 60/2008, kterým rozhodoval jako soud odvolací v trestní věci Krajského soudu v Brně, sp. zn. 1 T 10/2006.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2008, sp. zn. 1 T 10/2006 (sv. 27, č. l. 8495 a násl.), vydaným ve skupinové trestní věci obviněného Z. H. (dále jen „obviněný“) a spol., byl obviněný uznán vinným pokračujícím trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 5 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona (dále jen „tr. zákon“), dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, spáchaným ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona, a dále pokračujícím trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona, kterých se dopustil tam popsaným jednáním z období od 25. 10. 2002 do 4. 10. 2004.

Za to mu byl podle § 35 odst. 1 a § 250b odst. 5 tr. zákona uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona a § 50 odst. 1 tr. zákona mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem zprostředkovatelská činnost v trvání čtyř let.

Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 7. 2009, sp. zn. 1 To 29/2009 (sv. 28, č. 1 9128 a násl.) bylo z podnětu odvolání obviněného, jakož i odvolání státního zástupce rozhodnuto podle § 258 odst. 1 písm. b), d) a odst. 2 tr. ř. o zrušení rozsudku ze dne 7. 3. 2008 ve všech výrocích obsažených v jeho odsuzující části.

Dále bylo za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. nově rozhodnuto o jeho vině trestným činem úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 5 tr. zákona ve stadiu přípravy podle § 7 odst. 1 tr. zákona, z části ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona.

Za to, jakož i za sbíhající trestný čin lichvy podle § 253 odst. 1, 2 tr. zákona z rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. 9. 2008, sp. zn. 1 T 295/2005, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 8. 1. 2009, sp. zn. 6 To 568/2008, mu byl podle § 35 odst. 2 a § 250b odst. 5 tr. zákona uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem zprostředkovatelská činnost v trvání čtyř let.

Současně bylo rozhodnuto o zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. 9. 2008, sp. zn. 1 T 295/2005, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 8. 1. 2009, sp. zn. 6 To 568/2008, jakož i o zrušení všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 4. 8. 2010, sp. zn. 6 Tdo 186/2010 (sv. 29, č. 1 9410 a násl.) byl z podnětu dovolání nejvyšší státní zástupkyně podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušen rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 7. 2009, sp. zn. 1 To 29/2009, a to v části týkající se obviněného, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a věc byla přikázána Vrchnímu soudu v Olomouci, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Dovolání obviněného bylo podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítnuto.

Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 1 To 60/2008 (svazek 29, č. 1 9462 a násl.) následně rozhodl podle § 258 odst. 1 písm. b), d) a odst. 2 tr. ř. tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2008, sp. zn. 1 T 10/2006, částečně zrušil, a to ohledně obviněného ve všech výrocích a podle § 259 odst. 3 tr. ř. ho uznal vinným pokusem zločinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 a § 211 odst. 1 a odst. 6 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoník“).

Za to, jakož i za sbíhající trestný čin lichvy podle § 218 odst. 1 a odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. 9. 2008, sp. zn. 1 T 295/2005, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 29. 4. 2010, sp. zn. 6 To 568/2008, mu byl podle § 43 odst. 2 a § 211 odst. 6 tr. zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl dále obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s předmětem zprostředkovatelská činnost v trvání čtyř let.

Současně bylo rozhodnuto o zrušení výroku o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. 9. 2008, sp. zn. 1 T 295/2005, ve

spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 29. 4. 2010, sp. zn. 6 To 568/2008.

V této souvislosti je z hlediska zákonných podmínek postupu podle § 43 odst. 2 věty první tr. zákoníku na místě uvést, že soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin.

V souladu s ustálenou soudní judikaturou je třeba v posuzovaném směru dále konstatovat, že soud uloží souhrnný trest i k již dříve uloženému souhrnnému trestu, popř. pokud bylo od jeho uložení upuštěno (jak tomu bylo v daném případě), ovšem jen za té podmínky, že veškeré sbíhající se trestné činy téhož pachatele, o nichž bylo rozhodováno ve více trestních řízeních, byly spáchány dříve, než byl v některém z těchto trestních řízení vyhlášen prvý odsuzující rozsudek soudu prvního stupně (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 10. 1997, sp. zn. 2 Tzn 58/97, publikované v Právních rozhledech č. 4/1998, s. 196).

Takovým způsobem však nepostupoval Vrchní soud v Olomouci, když touto stížností pro porušení zákona napadeným rozsudkem ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 1 To 60/2008, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 10/2006 (odsuzující rozsudek soudu prvního stupně ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákona byl vyhlášen dne 22. 11. 2007) v návaznosti na výrok o vině obviněného pokusem zločinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 a § 211 odst. 1 a odst. 6 písm. a) tr. zákoníku (spáchaným v období od 25. 10. 2002 do 4. 10. 2004) rozhodl o uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za tento zločin a dále v uvedeném směru zohlednil toliko jediné odsouzení za sbíhající se trestný čin, konkrétně za přečin lichvy podle § 218 odst. 1 a odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (spáchaný ke dni 15. 10. 2003), o němž bylo poprvé rozhodnuto odsuzujícím rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. 9. 2008, sp. zn. 1 T 295/2005, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 29. 4. 2010, sp. zn. 6 To 568/2008.

Při posuzování podmínek souběhu totiž Vrchní soud v Olomouci opomenul přihlídnout ještě k tomu, že obviněný byl rozsudkem ze dne 22. 11. 2007 ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 2 T 208/2004 (později vedené pod sp. zn. 2 T 252/2008) ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2010, sp. zn. 4 To 354/2010, uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1 a odst. 3 písm. b) tr. zákona a trestným činem paděláním a pozměňováním veřejné listiny podle § 176 odst. 1 a odst. 2 písm. b) tr. zákona (spáchanými 9. 12. 2003) a že zákonná kritéria pro uložení souhrnného trestu v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 10/2006 tak byla splněna jak ve vztahu k prvnímu odsouzení obviněného ve věci vedené u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 1 T 295/2010, tak v případě jeho prvního odsouzení ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 2 T 252/2008 (původně vedené pod sp. zn. 2 T 208/2004), neboť jeho pokračující jednání přisouzené ve věci Krajského soudu v Brně vedené pod sp. zn. 1 T 10/2006 z období od 25. 10. 2002 do 4. 10. 2004 jim časově předcházelo.

Současně je třeba konstatovat, že časová osa spáchání veškeré výše označené trestné činnosti obviněného nebyla přerušena jeho pravomocným odsouzením tak, aby se jednalo o recidivu (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Košicích z 11. 1. 1966, sp. zn. 5 To 320/67, publikovaný pod č. 41/1968 Sb. rozh. tr., a rozsudek Okresního soudu v Teplicích ze dne 27. 5. 1970, sp. zn. 5 Ta 106/70, publikovaný pod č. 52/1971 Sb. rozh. tr.) vylučující uložení souhrnného trestu.

Proto bylo v daném případě na místě, aby mu byl za sbíhající se trestnou činnost, přisouzenou ve všech třech výše označených trestních věcech, uložen jeden souhrnný trest.

Pro uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byla splněna také podmínka nabytí zpravomocnění obou zohlednitelných odsouzení, a to jak ve věci vedené u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 1 T 295/2010, tak i ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 2 T 252/2008 (původně vedené pod sp. zn. 2 T 208/2004).

Na výše uvedeném podkladě je tedy zřejmé, že zákonná kritéria pro uložení jediného souhrnného trestu, jež byla v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 10/2006 splněna jak ve vztahu k prvnímu odsouzení obviněného ve věci vedené u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 1 T 295/2010, tak ve vztahu k jeho prvnímu odsouzení ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 2 T 252/2008 (původně vedené pod sp. zn. 2 T 208/2004), byla respektována pouze částečně.

V důsledku tohoto pochybení ze strany Vrchního soudu v Olomouci tudíž vedle sebe existují dva pravomocné výroky o souhrnném trestu, ačkoliv vztah jediného souběhu pokrývá veškerou takto přisouzenou trestnou činnost obviněného.

Jednak jde o souhrnný trest odnětí svobody na šest let uložený touto stížností napadeným rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 1 To 60/2008, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 10/2006 (rozsudek soudu prvního stupně ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákona byl vyhlášen dne 22. 11. 2007) za pokus zločinu úvěrového podvodu podle § 21 odst. 1 a § 211 odst. 1 a odst. 6 písm. a) tr. zákoníku a dále za sbíhající se přečin lichvy podle § 218 odst. 1 a odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (z rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. 9. 2008, sp. zn. 1 T 295/2005).

Dále jde o souhrnný trest odnětí svobody na osm let uložený obviněnému (ve věci Městského soudu v Brně vedené pod sp. zn. 2 T 252/2008) rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2010, sp. zn. 4 To 354/2010, za trestné činy podvodu podle § 250 odst. 1 a odst. 3 písm. b) tr. zákona a paděláním a pozměňováním veřejné listiny podle § 176 odst. 1 a odst. 2 písm. b) tr. zákona a za sbíhající se trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 5 tr. zákona ve stadiu přípravy podle § 7 odst. 1 tr. zákona (z rozsudku ve věci Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2008, sp. zn. 1 T 10/2006) a dále za sbíhající se přečin lichvy podle § 218 odst. 1 a odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (z rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. 9. 2008, sp. zn. 1 T 295/2005).

Důsledkem nesprávného postupu při ukládání souhrnného trestu obviněnému jsou ony dva souhrnné tresty, které byly z části uloženy duplicitně za tutéž trestnou činnost, neboť v rámci aplikace právního režimu souběhu nebyl zohledněn a tím ani předepsaným postupem za podmínek § 43 odst. 2 tr. zákoníku při ukládání jediného souhrnného trestu zrušen pravomocný výrok o trestu ve věci Městského soudu v Brně, sp. zn. 2 T 252/2008, tak, aby byl splněn zákonný účel tohoto výhodného způsobu postihu mnohosti posuzované trestné činnosti.

Konečně je třeba uvést, že další následek výše uvedeného nezákonného postupu při ukládání souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku našel svůj odraz v chybějícím respektu k zásadám uvedeným ve výchozím ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť celková výměra trestního postihu, plynoucí ze dvou pravomocných výroků o souhrnných trestech, představuje trest odnětí svobody v trvání čtrnáct let.

Podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný; jde-li o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, může soud pachateli uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu.

Přitom v daném případě by se trestní sazba nejpřísněji trestného sbíhajícího se zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 a odst. 6 písm. a) tr. zákoníku v rozpětí pět až deset let,

mohla posledně popsáním postupem (který by byl odůvodněn zejména stejnorodostí posuzované trestné činnosti obviněného) zvýšit toliko na třináct let a čtyři měsíce.

Se zřetelem k výše prezentovaným argumentům lze tedy uzavřít, že pravomocným rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 1 To 60/2008, byl porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 1, 2 tr. zákoníku v neprospěch obviněného, neboť při ukládání souhrnného trestu nebyla zohledněna veškerá jeho sbíhající se trestná činnost, která byla postižena samostatně dvěma souhrnnými tresty s výsledným trestním postihem, který se nachází ve zřejmém nepoměru k její povaze a závažnosti.

Uvedený důvod pro uplatnění stížnosti pro porušení zákona proti výroku o trestu ve smyslu § 266 odst. 2 tr. ř. je tedy dán.

Proto navrhuji, aby Nejvyšší soud:

1. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 1 To 60/2008, byl porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 1, 2 tr. zákoníku v neprospěch obviněného Z. H.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 1 To 60/2008, a aby zrušil i všechna rozhodnutí na zrušenou část rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
3. podle § 270 odst. 1 tr. ř. věc přikázal Vrchnímu soudu v Olomouci, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.